ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

18. ledna 2005 *

Ve věci T-141/01,

Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, se sídlem v Barceloně (Španělsko), zastoupená Belard-Kopkem Marques-Pintem a C. Viñasem Llebotem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené S. Pardo a L. Visaggiem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (1999) 534 ze dne 4. března 1999, kterým se ruší finanční pomoc z orientační sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), původně poskytnutá žalobkyni na základě rozhodnutí C (93) 3394 ze dne 26. listopadu 1993, v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 4256/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví

* Jednací jazyk: španělština.

prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o orientační sekci EZOZF (Úř. věst. L 374, s. 25), za účelem financování demonstračního projektu týkajícího se zavedení nových pěstitelských postupů při produkci škumpy (projekt č. 93. ES.06.030),

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, J. Pirrung a A. W. H. Meij, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. ledna 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů, jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9) svěřilo za účelem posílení sociální a hospodářské soudržnosti strukturálním fondům jako úkoly mimo jiné podporu rozvoje

a strukturální změny zaostávajících regionů, jakož i urychlení změny zemědělských struktur a podporování rozvoje venkovských oblastí s výhledem reformy společné zemědělské politiky [čl. 1 odst. 1 a odst. 5 písm. a) a b)] . Toto nařízení bylo změněno nařízením Rady č. 2081/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 5).

2 Článek 5 odst. 2 písm. e) nařízení č. 2052/88, ve znění nařízení č. 2081/93, stanoví, že finanční pomoc v rámci strukturálních fondů je poskytována zejména ve formě podpory technické pomoci, včetně podpory opatření k přípravě, posouzení, monitorování a zhodnocení akcí a podpory pilotních a demonstračních projektů.

3 Dne 19. prosince 1988 přijala Rada nařízení (EHS) č. 4256/88, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2052/88, pokud jde o orientační sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 374, s. 25). Toto nařízení bylo změněno nařízením Rady (EHS) č. 2085/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 44).

4 Článek 8 nařízení č. 4256/88, ve znění nařízení č. 2085/93, stanoví, že při plnění svých úkolů může EZOZF do výše 1 % svého ročního rozpočtu financovat „pilotní projekty týkající se změny zemědělských a lesnických struktur a podpory rozvoje venkova" (*neoficiální překlad*) (druhá odrážka) a „demonstrační projekty, včetně projektů týkajících se rozvoje a zhodnocení lesů a projektů na zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů, které by ukázaly reálné možnosti systémů, metod a technik výroby a řízení, odpovídajících cílům společné zemědělské politiky" (*neoficiální překlad*) (třetí odrážka).

5 Dne 19. prosince 1988 přijala Rada rovněž nařízení (EHS) č. 4253/88, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2052/88, pokud jde o koordinaci jednak mezi činnostmi různých strukturálních fondů navzájem a jednak mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1). Toto nařízení bylo změněno nařízením Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 20).

6 Článek 24 nařízení č. 4253/88, ve znění nařízení č. 2082/93, stanoví, co se týče snížení, pozastavení nebo zrušení pomoci:

„1. Jestliže se zdá, že uskutečnění akce nebo opatření neodůvodňuje ani část, ani celou poskytnutou finanční pomoc, Komise provede vhodný přezkum takového případu v rámci partnerství, zejména požádá členský stát nebo orgány jím určené pro uskutečnění akce, aby předložily své připomínky ve stanovené lhůtě.

2. Po tomto přezkumu může Komise snížit nebo pozastavit pomoc pro dotyčnou akci nebo opatření, jestliže přezkum potvrdí nesrovnalosti nebo významnou změnu ovlivňující povahu nebo podmínky uskutečnění akce nebo opatření, pro které nebyl žádán souhlas Komise.

3. Jakákoli částka zakládající bezdůvodné obohacení musí být vrácena Komisi. Z nevrácených částek jsou účtovány úroky z prodlení v souladu s ustanoveními finančního nařízení a podmínkami, jež stanoví Komise podle postupů uvedených v hlavně VIII." (*neoficiální překlad*)

Skutkový stav

Žalující společnost

7 Žalující společnost Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, byla založena dne 4. června 1993 v Barceloně.

8 Společníky společnosti byly společnost Compañia de Estudios y Servicios para el Medio Ambiente Codema, SA, pan A a další dvě fyzické osoby. Obchodní podíly těchto dvou fyzických osob byly později převzaty společností Codema. Při založení společnosti byl pan A zvolen předsedou a pověřeným členem představenstva, přičemž mu byl na dobu pěti let svěřen výkon všech pravomocí představenstva, které mohou být legálně svěřeny. Dne 29. května 1998 byl pan A opětovně zvolen předsedou představenstva na nové funkční období pěti let. Výkon svých funkcí ukončil dne 31. července 2001.

9 Původní sídlo žalobkyně bylo v Barceloně, Calle Juan Güell č. 152, zvýšené přízemí. V roce 1996 bylo sídlo přemístěno na adresu Calle Galileu č. 303, 1. poschodí–A a v roce 1999 na Calle Guitard č. 45, 5. poschodí, taktéž v Barceloně. Současné sídlo žalobkyně je na posledně zmíněné adrese.

Další subjekty Entorn

10 Dne 22. prosince 1993 byla panem B založena na ostrově Guernesey offshore společnost Entorn Trading Ltd. Sídlo této společnosti je v Dublinu.

11 Entorn Trading udělila panu C prokuru. Na základě této prokury založil posledně uvedený dne 5. července 1994 španělskou pobočku, nazvanou Entorn SL-Sucursal en España (dále jen „Entorn Sucursal"). Entorn Sucursal byla zastoupena trvale panem C a měla sídlo v budově podniku MB Consultores y Audotores, Plaza Ruiz de Alda, 4, 7. poschodí A, v Seville. Na příkaz pana B. bylo sídlo Entorn Sucursal v roce 1996 přemístěno na Tenerife, kde byla později společnost zrušena.

Žádost a poskytnutí pomoci Společenství

12 Pomoc Společenství, které se týká napadené rozhodnutí, byla poskytnuta na projekt nazvaný: „demonstrační projekt produkce škumpy při použití nových pěstitelských postupů" (dále jen „projekt Škumpa"). Škumpa je typickou rostlinou středomořské květeny, z jejíž listů je možné po usušení a rozdrcení oddělit tanin, látku, která se využívá v koželužství. Tento demonstrační projekt byl navržen panem B, který koncem roku 1992 navázal kontakt s panem A, aby mu sdělil svůj záměr uskutečnit daný projekt ve Španělsku. Na svou žádost se mohl pan B spojit prostřednictvím pana A s panem C, který má bydliště v Seville a který je vedoucím plánovacího oddělení odboru výzkumu provinční rady Andalusie, který měl později na starosti technické provedení projektu a který se účastnil založení Entorn Sucursal.

13 Dne 12. července 1993 byl Generálnímu ředitelství Komise pro zemědělství zaslán dopis adresovaný panu D, úředníku Komise, obsahující v záhlaví „Entorn SL" a uvádějící adresu žalobkyně. V tomto dopise vyjadřuje žalobkyně svůj zájem předložit projekt Škumpa v rámci článku 8 nařízení č. 4256/88 a žádá o zaslání prezentačního schématu pro sepsání žádosti. Tento dopis je podepsán osobou „A. Lopez Gargallo", o které pan A prohlásil, že ji nezná a jejíž existence nemohla být prokázána.

14 Dne 14. září 1993 byla Komisi podána žádost o pomoc Společenství. Společně s ní byl podán také dopis s totožným záhlavím jako dopis ze dne 12. července 1993 a s nerozpoznatelným podpisem. Dne 22. září 1993 byla Komisi podána nová verze žádosti o pomoc s odůvodněním, že dne 14. září byl omylem zaslán návrh žádosti, který nebyl konečný. Průvodní dopis měl opět totožné záhlaví a byl podepsán „A. Lopez Gargallo". Faxem zaslaným dne 25. října 1993, podepsaným panem A, byly Komisi sděleny bankovní údaje žalobkyně.

15 Rozhodnutím C(93) 3394 ze dne 26. listopadu 1993 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí"), které bylo přijato na základě článku 8 nařízení Rady č. 4256/88, poskytla Komise žalobkyni finanční pomoc vztahující se k projektu č. 93.ES.06.030. Celkové náklady projektu činily 1 381 132 ECU a finanční pomoc Společenství byla stanovena na maximální částku 1 035 849 ECU.

Průběh projektu

16 Dopisem ze dne 30. listopadu 1993 byla Komisi sdělena nová adresa „Entorn SL" (v Albacete, Španělsko) a nové bankovní údaje (účet u Banca nazionale del lavoro v Madridu). Záhlaví dopisu obsahovalo název „Entorn SL" a novou adresu. Taktéž na něm byl podpis „A. Lopez Gargallo".

17 Dopisem ze dne 29. března 1994, podepsaným jménem pana A osobou, jejíž podpis je nečitelný, bylo Komisi oznámeno, že v rámci projektu Škumpa otevřela „Entorn SL" v budově podniku MB Consultores y Auditores „zvláště za tímto účelem kancelář, která se stala jejím provozním sídlem". V tomto dopise vystupoval pan C jako technický vedoucí a pan A jako vedoucí projektu.

18 Žalobkyně zpochybňuje, že se pan A účastnil projektu Škumpa jako vedoucí projektu a jako člen představenstva žalobkyně. Naproti tomu uznává, že se účastnil projektu jako technický poradce na účet společnosti Codema a že tato společnost vyúčtovala Entorn Sucursal přibližně 2,25 milionů španělských peset (ESP) za služby pana A a související výdaje na cestovné.

19 Pan A nepodnikl žádný krok právní povahy, pokud jde o podobnost obchodní firmy Entorn Sucursal a žalobkyně.

20 V souladu s ustanoveními přílohy 2 rozhodnutí o poskytnutí byly vyplaceny dvě zálohy v celkové výši 725 094 ECU. První z těchto záloh, která činila 414 340 ECU, byla vyplacena dne 20. ledna 1994 na bankovní účet uvedený v dopisu ze dne 30. listopadu 1993. Platba druhé zálohy byla oznámena faxem ze dne 25. srpna 1995 zaslaným společnosti „Entorn SL" na adresu v Albacete. Tato záloha ve výši 310 755 ECU byla vyplacena na účet vedený u Banque Causa v Madridu, jehož majitelem byla „Entorn Trading Ltd Entorn SL". Toto číslo účtu bylo sděleno Komisi faxem zaslaným dne 14. července 1995 jménem společnosti MB Consultores y Auditores, na kterém byl však podpis neodpovídající podpisu žádného zaměstnance této společnosti.

Správní řízení a napadené rozhodnutí

21 Komise poslala dne 10. července 1997 dopis „Entorn SL" do Sevilly, ve kterém jí oznámila, že její služby zahájily účetní a technické šetření finančních pomocí, které Komise již poskytla na základě článku 8 nařízení č. 4256/88. Kontroly se uskutečnily na místě provádění projektu v Seville ve dnech 24. a 25. července 1997 za přítomnosti pana A a pana C.

22 Po kontrolách provedených v červenci 1997 zaslala Komise „Entorn (Sumac)" dne 3. dubna 1998 dopis, který byl doručen na adresu MB Consultores y Auditores v Seville. V tomto dopise Komise konstatovala existenci skutečností, které mohou představovat nesrovnalosti a uvedla, že se rozhodla zahájit řízení stanovené v příloze 2 odst. 10 rozhodnutí o poskytnutí a v článku 24 nařízení č. 4253/88. Taktéž bylo „Entorn (Sumac)" sděleno, že může být vyžadováno vrácení částek, které byly do té doby poskytnuty. Byla konečně vyzvána, aby předložila ve lhůtě šesti týdnů důkaz o tom, že byly splněny povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí. Komise obdržela odpověď dopisem ze dne 24. května 1998 odeslaným ze Sevilly a podepsaným panem C.

23 Dne 4. března 1999 přijala Komise rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí"), kterým nařídila zrušení dotčené finanční pomoci a uložila žalobkyni, popřípadě osobám právně odpovědným za její dluhy, vrácení již vyplacených záloh ve lhůtě 60 dnů od doručení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí stanoví následující:

„1) Žádost o podporu byla podána společností Entorn SL, která má sídlo v Barceloně. Této společnosti byla poskytnuta pomoc Společenství. Mezitím byla v Dublinu založena společnost, nazvaná Entorn Trading Ltd a v Seville její pobočka Entorn SL. Této posledně zmíněné společnosti byly pak zaslány všechny platby v rámci projektu provedené Komisí. Tento postup byl oznámen Komisi jako pouhá změna adresy příjemce, ačkoli se v podstatě jednalo o změnu příjemce projektu bez souhlasu Komise.

2) Při zmíněné kontrole provedené v sídle, které příjemce uvedl, bylo zjištěno, že toto sídlo patří společnosti MB Consultores y Auditores. Osoby provádějící kontrolu nemohly konzultovat žádný doklad vztahující se k projektu, který by

měl průkazní, správní nebo účetní povahu, přestože [r]ozhodnutí o poskytnutí pomoci stanoví ve své příloze II [odst.] 5 a 6, že veškerá projektová dokumentace musí být v sídle společnosti k dispozici službám Komise; při téže příležitosti bylo kromě toho zjištěno, že podpisy na různých dokumentech předložených Komisi v rámci projektu byly padělané a že v rámci projektu nebylo použito žádné ze zařízení, jejichž fotografii obsahuje technická příloha konečné zprávy.

3) Konečně při zkoumání kopie rozvahy předložené španělskému Ministerstvu financí při podání daňového přiznání společností Entorn SL vyšlo najevo, že náklady projektu činily přibližně 23 000 000 [ESP], zatímco celkové přiznané náklady činí 233 623 004 [ESP];

vzhledem k tomu, že je namístě za těchto podmínek pozastavit pomoc a požadovat na základě čl. 24 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 vrácení částek dosud na projekt poskytnutých;

vzhledem k tomu, že v souladu s vnitrostátním právem použitelným na společnosti jsou společníci některých společností odpovědni za dluhy těchto společností;

[...]

přijala toto rozhodnutí:

Článek 1

Pomoc z orientační sekce EZOZF o maximální částce 1 035 849 [ECU] vztahující se k projektu č. 93.ES.06.030, nazvanému „Demonstrační projekt produkce škumpy při použití nových pěstitelských postupů", poskytnutá rozhodnutím Komise C (93) 3394 společnosti Entorn SL se ruší.

Článek 2

Společnost Entorn SL, a případně osoby právně odpovědné za její dluhy, jsou povinny vrátit částku 725 094 [eur] [...]" (*neoficiální překlad*)

24 Toto rozhodnutí, zaslané taktéž Španělskému království, bylo dne 10. dubna 2001 po marném pokusu o doručení na adresu v Seville doručeno žalobkyni na její adresu v Barceloně.

25 Komise mimoto předala španělskému státnímu zastupitelství spis týkající se projektu Škumpa, jakož i spisy týkající se dvou dalších projektů, na kterých se podílely zejména pan A a pan C. Státní zastupitelství podalo obžalobu u Juzgados de Instrucción příslušných ve věcech padělání podpisu a trvajícího podvodu. Pánové A, B, C i D jsou mezi osobami stíhanými, pokud jde o projekt Škumpa.

Řízení a návrhy účastníků řízení

26 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 20. června 2001 podala žalobkyně tuto žalobu. Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu dne 25. června 2001, podala rovněž návrh, kterým se domáhá nařízení odkladu výkonu napadeného rozhodnutí. Usnesením ze dne 22. října 2001, Entorn v. Komise (T-141/01 R, Recueil, s. II-3123) předseda Soudu návrh na předběžné opatření zamítl a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

27 Jakožto organizační procesní opatření Soud položil účastníkům řízení otázky a požádal je o předložení dokumentů. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli a tuto žádost splnili ve stanovené lhůtě. V červenci 2003 měla žalobkyně příležitost nahlédnout v kanceláři Soudu do správní spisu předloženého Komisí, s výjimkou některých dokumentů, o jejichž důvěrném zacházení rozhodl Soud. Žalobkyně nežádala, aby mohla předložit své písemné vyjádření k danému spisu.

28 Dne 13. října 2003 předložila žalobkyně podrobný písemný projev, nazvaný „Vyjádření ke zprávě k jednání". Jako přílohu k tomuto písemnému projevu předložila dokument vypracovaný dne 29. září 1997 Koordinační jednotkou pro boj proti podvodům (UCLAF), který obsahoval zápis z některých prohlášení, které pan B učinil před úředníky této jednotky, ke které se v září 1997 dobrovolně dostavil. Tato prohlášení se týkala zejména úlohy, jakou hrál pan B v rámci projektu Škumpa. Žalobkyně tvrdila, že se seznámila s tímto dokumentem v rámci trestních řízeních zahájených ve Španělsku, která se týkala skutkového základu sporu. Krom toho žádala, aby protokoly z trestního vyšetřování byly založeny do spisu. Dne 4. listopadu 2003 žalobkyně předložila písemný projev, ve kterém navrhla řadu organizačních procesních opatření a provedení důkazů.

29 Soud položil účastníkům řízení doplňující otázky a vyzval Komisi k předložení příloh výše uvedeného zápisu UCLAF. Účastníci řízení odpověděli na otázky ve stanovené lhůtě. Komise předložila požadované dokumenty, přičemž však podala námitky proti tomu, aby byly tyto dokumenty předány žalobkyni. Poté, co došlo k ověření důvěrné povahy těchto dokumentů a odstranění některých údajů, které se netýkaly projektu Škumpa, část z těchto dokumentů byla založena do spisu a předána žalobkyni.

30 Dne 14. ledna 2004 se konalo neformální setkání účastníků řízení před druhým senátem Soudu. Účastníkům řízení byla stanovena lhůta, aby se vyjádřili k možnosti dosáhnout v projednávaném sporu smíru.

31 Po tomto neformálním setkání se konalo téhož dne jednání, při kterém byly vyslechnuty řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu.

32 Písemnými projevy zapsanými v kanceláři Soudu dne 26. února a 4. března 2004 účastníci řízení prohlásili, že nejsou schopni dosáhnout v projednávaném sporu smíru.

33 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— požadoval po Komisi prostřednictvím organizačních procesních opatření předložení úplné dokumentace týkající se správního řízení, které předcházelo přijetí napadeného rozhodnutí, jakož i úplné dokumentace, kterou předložila Komise, která by mohla přispět ke správnému určení skutkového stavu;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

34 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A – *K zohlednění zápisu z prohlášení pana B a příloh k tomuto dokumentu*

Argumenty účastníků řízení

35 Komise podala námitky proti založení zápisu z prohlášení pana B do spisu z toho důvodu, že žalobkyně nemohla získat daný dokument legálně. Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně, podle něhož jí bylo povoleno účastnit se trestního řízení u španělských soudů jako poškozenému, a uplatňuje, že žalobkyně mohla získat tento dokument pouze tak, že porušila tajnost vyšetřování. Komise mimoto zdůrazňuje důvěrnou povahu tohoto dokumentu, která podle ní brání tomu, aby byl založen do spisu.

36 Žalobkyně tvrdí, že způsob, jakým získala daný dokument, není protiprávní. Poté, co nejdříve tvrdila, že získala dokument jakožto poškozený v trestním řízení, uvedla v odpovědi na otázku Soudu, že dokument jí předal pan A, obžalovaný v trestním řízení vedeném ve Španělsku.

Závěry Soudu

37 Ať už je jakkoliv politováníhodné, že se žalobkyně uchýlila při předložení dotčeného dokumentu k nepřesným tvrzením ohledně okolností, za jakých dokument získala, tato skutečnost nestačí sama o sobě k tomu, aby vyloučila zohlednění tohoto

dokumentu Soudem. Žalobkyně totiž v odpovědi na otázku Soudu podala přijatelné vysvětlení skutečnosti, že mohla tento dokument získat, aniž by se dopustila protiprávního jednání, které by mohlo bránit tomu, aby se tohoto dokumentu mohla dovolávat v rámci řízení před Soudem.

38 V tomto ohledu je třeba uvést, že dotčený dokument je součástí spisu, jenž Komise předala španělským orgánům za účelem případného zahájení trestních stíhání osob odpovědných za podvodné jednání v souvislosti s projektem Škumpa. Skutečnost, že tento dokument byl předán v rámci trestního řízení osobám, které mohou být obviněny, mezi nimiž je zařazen i pan A, který byl v době, kdy nastal skutkový základ sporu, členem představenstva žalobkyně, je však v souladu s obecnými zásadami práva, které upravují trestní řízení, a zejména s dodržováním práv na obhajobu. Nejeví se dále, že se pan A mohl předáním dotčeného dokumentu žalobkyni dopustit porušení právních pravidel, které by nutně vedlo k vyloučení zohlednění dokumentu, který by mohl poskytnout upřesnění ohledně skutkového základu sporu, Soudem.

39 V důsledku toho může být v rámci zkoumání žalobních důvodů žalobkyně zohledněn zápis z prohlášení pana B před úředníky UCLAF a přílohy k tomuto zápisu, které Soudu rozhodl založit do spisu.

B – *K věci samé*

40 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává tří žalobních důvodů. První dva žalobní důvody, které je namístě zkoumat společně, vycházejí z porušení článku 24 nařízení č. 4253/88, respektive z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práv na obhajobu.

K prvnímu a druhému žalobnímu důvodu vycházejícím z porušením článku 24 nařízení č. 4253/88 a porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

41 Svými prvními dvěma žalobními důvody žalobkyně v podstatě uplatňuje, že jednak nemůže být považována za příjemce finanční pomoci Společenství, neboť není správným adresátem rozhodnutí o zrušení pomoci, a jednak, že neobdržela platby odpovídající prvním dvěma splátkám pomoci, tudíž po ní nemůže být žádáno vrácení těchto částek.

42 Žalobkyně uznává, že podle rozhodnutí o poskytnutí je příjemcem pomoci a je odpovědná za provedení projektu. Tvrdí nicméně, že její účast na vypracování projektu se omezila pouze na sdělení právních údajů o společnosti panu B a na označení oblasti a případného technického zhotovitele projektu ve Španělsku. Odpovědnost za vypracování projektu a jeho následné projednávání s příslušnými službami Komise bylo věcí pouze a výlučně pana B. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že všechny dokumenty související s projektem Škumpa vyhotovené jejím jménem, s výjimkou faxu ze dne 25. října 1993 podepsaného panem A, jímž byly Komisi sděleny její bankovní údaje, jsou padělané a že použitý dopisní papír neodpovídá papíru, který žalobkyně oficiálně používá.

43 Žalobkyně kritizuje nedostatek pečlivosti Komise a konkrétněji úředníka, který byl odpovědný za řízení projektů na základě článku 8 nařízení č. 4256/88, při poskytnutí

pomoci na projekt Škumpa a poukazuje na řadu okolností, ohledně nichž měla Komise žádat doplňující objasnění předtím, než provedla platbu pomoci.

44 Co se týče osudu projektu po přijetí rozhodnutí o poskytnutí, žalobkyně uvádí, že pan A, člen jejího představenstva, měl po doručení předmětného rozhodnutí za to, že pro žalobkyni nebylo možné v projektu úspěšně pokračovat. Pan A tuto skutečnost sdělil panu B a poprosil ho, aby o tom informoval pana D, se kterým pan B udržoval podle žalobkyně velice úzké vztahy.

45 Žalobkyně uvádí, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato informace, jakož i informace týkající se nového bankovního účtu, na nějž měla Komise poukázat částky odpovídající provedení projektu, byly Komisi skutečně sděleny. V této souvislosti zdůrazňuje, že dokumenty týkající se změny bankovního účtu příjemce byly podepsány osobou A. López Gallardo, která nebyla oprávněna ji zastupovat.

46 Žalobkyně tvrdí, že Komise přijala změnu příjemce pomoci Společenství. Ve svém návrhu tvrdí, že Komise mlčky uznala, že žalobkyně již není nadále příjemcem finanční pomoci stanoveným v rozhodnutí o poskytnutí. V replice uplatňuje, že pan D, úředník Komise odpovědný za projekt, potvrdil ústně přijetí zproštění jejího závazku.

47 Podle žalobkyně skutečnost, že jí žalovaný orgán neposkytl příležitost k tomu, aby předložila své vyjádření před přijetím napadeného rozhodnutí, dokazuje, že ji Komise nepovažovala za příjemce pomoci Společenství. Má za to, že toto je

potvrzeno skutečností, že od data napadeného rozhodnutí (4. března 1999) do jeho doručení (10. dubna 2001) uplynuly dva roky, aniž by jí bylo zasláno na adresu sídla jakékoliv sdělení ohledně projektu nebo průběhu správního řízení. Má za to, že poté, co se nepodařilo doručit rozhodnutí společnosti Entorn Sucursal, nebylo obtížné s ní navázat spojení.

48 Žalobkyně se domnívá, že Komise záměrně přehlíží skutečnost, že Entorn Sucursal a žalobkyně jsou dva odlišné subjekty a že mezi nimi neexistuje propojení, neboť tyto dvě společnosti mají odlišné akcionáře, zmocněnce a členy představenstva. Zdánlivá podobnost mezi její obchodní firmou a firmou Entorn Sucursal nestačí k prokázání existence propojení mezi oběma společnostmi.

49 Žalobkyně tvrdí, že ona sama ani pan A, který byl členem jejího představenstva v rozhodné době, nepůsobili v organizované síti s cílem získat podvodným způsobem dotace Společenství, jak tvrdí Komise. Podle žalobkyně jsou pachateli pletich, o které se jedná v projednávané věci, italští občané pan E a pan B, jakož i úředník D. Žalobkyně vytýká Komisi, že nezmínila úlohu, kterou hrál úředník D a nezkoumala jeho působení v uvedené síti. Žalobkyně tvrdí, že pan B založil podnik s názvem velice podobným jejímu názvu až poté, co se dozvěděl, že žalobkyně upustila od svého záměru uskutečnit projekt. Podle ní, nemohl pan B jednat v tomto smyslu, aniž by s tím souhlasil pan D, který krom toho mohl být společně s panem B a E původcem nápadu použít tuto obchodní firmu.

50 Žalobkyně uznává, že jednání pana A není prosté pochybení, neboť mohl a měl jednat předtím, než došlo k založení společnosti, jejíž obchodní firma se podobá její obchodní firmě. Tvrdí však, že toto jednání vysvětluje skutečnost, že tento nápad byl

zaštítěn úředníkem Komise, který byl za řízení projektu odpovědný. Žalobkyně se táže, zda měl pan A právo pochybovat o pravomoci a čestnosti tohoto úředníka. Má za to, že není spravedlivé požadovat na panu A jednání přísnější, než je jednání úředníka, který byl řízením projektu pověřen.

51 S ohledem na prohlášení učiněná panem B před úředníky UCLAF, žalobkyně dodává, že tato prohlášení prokazují, že pan B byl skutečným příjemcem pomoci a pachatelem jejího zneužití. Podle ní, pan B připustil nejen svou odpovědnost za zneužití pomoci, ale rovněž své odmítnutí se na tomto zneužití podílet.

52 Co se týče vrácení podpory, žalobkyně se domnívá, že je nutné prokázat, že skutečně obdržela částky, jejichž vrácení je od ní požadováno. Zdůrazňuje, že Komise uznává, že vyplatila pomoc novému příjemci, ačkoliv podle rozhodnutí o poskytnutí měla tyto částky vyplatit žalobkyni. Vytýká Komisi, že neodůvodnila provedení platby ve prospěch tohoto nového subjektu a že od ní nikdy nepožadovala vysvětlení týkající se této změny.

53 Žalobkyně tvrdí, že ji Komise považovala za jedinou osobu odpovědnou za vrácení až poté, co konstatovala, že není možné vymoci dotčenou pohledávku od společnosti, která pomoc skutečně obdržela, tedy od Entorn Sucursal.

54 Žalobkyně konečně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění vyplývající z článku 253 ES, přičemž uplatňuje, že napadené rozhodnutí neuvádí jasně a soudržně důvody, které by ospravedlnily její přirovnání ke skutečnému příjemci poskytnuté pomoci a neprokazuje jasným a soudržným způsobem, že skutečně obdržela částky, jejichž vrácení je od ní požadováno.

55 Komise úvodem uvádí, že napadené rozhodnutí v projednávané věci je součástí řady rozhodnutí o zrušení pomocí poskytnutých na základě orientační sekce EZOZF, které Komise přijala z důvodu závažných nesrovnalostí zjištěných při uskutečňování dotčených projektů. Podle Komise existovala mezi těmito projekty vazba, neboť tytéž společnosti a tytéž fyzické osoby se zdály být vždy propojeny s dotčenými projekty. Komise zejména uvádí, že pan A a C působili v rámci mnoha jiných projektů, u nichž byly pomoci Společenství zrušeny.

56 Komise zastává názor, že napadené rozhodnutí bylo správně zasláno žalobkyni, která byla adresátem rozhodnutí o poskytnutí.

57 Komise tvrdí, že jí byla sdělena pouze změna adresy a čísla bankovního účtu příjemce, ale že nikdy nebyla informována o tom, že došlo ke změně příjemce pomoci a že nikdy nebyla požádána o souhlas s touto změnou. Zdůrazňuje, že pan A nejen, že nesdělil službám Komise skutečnost, že se žalobkyně vzdává poskytnuté pomoci, ale mimoto zůstal po celou dobu uskutečňování projektu Škumpa s tímto projektem úzce spojen. Komise se domnívá, že stálé kontakty mezi panem A, členem představenstva žalobkyně, a panem B, který měl vazby na společnost Entorn Sucursal, jakož i účast pana A při uskutečňování projektu Škumpa stačí ke zjištění, že mezi žalobkyní a společností Entorn Sucursal existují všeobecně známé vazby.

58 Pokud jde o výtky žalobkyně, že služby Komise při poskytnutí pomoci nejednaly s pečlivostí a nezbytnou obezřetností, Komise vysvětluje, že tyto skutečnosti nemění

nic na odpovědnosti žalobkyně, pokud jde o použití prostředků Společenství, které jí byly poskytnuty za účelem uskutečnění projektu Škumpa.

59 Komise je toho názoru, že odůvodnění sporného rozhodnutí umožňuje žalobkyni se dostatečně seznámit s důvody přijatého opatření. Podle ní žalobkyně nemůže požadovat, aby Komise odůvodnila a prokázala ve svém rozhodnutí, že žalobkyně je skutečně společností, která obdržela platby provedené službami Komise.

Závěry Soudu

60 Je třeba nejprve zkoumat, zda Komise správně zaslala žalobkyni rozhodnutí o zrušení pomoci na základě čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88 ve znění pozdějších předpisů. Zadruhé je namístě ověřit, zda měla Komise právo požadovat od žalobkyně vrácení vyplacené pomoci Společenství na základě čl. 24 odst. 3 nařízení č. 4253/88 ve znění pozdějších předpisů.

— Ke zrušení pomoci

61 Článek 24 nařízení č. 4253/88 výslovně neuvádí, komu musí být rozhodnutí o zrušení pomoci Společenství určeno. Toto je vysvětleno systematikou režimu činnosti strukturálních fondů vyplývající z nařízení č. 2052/88 ve znění pozdějších předpisů, z nichž nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, stanoví prováděcí pravidla. Z ustanovení čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 nařízení č. 2052/88, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že akce Společenství je chápána jako doplněk odpovídajících vnitrostátních akcí nebo jako příspěvek k těmto akcím a že pouze ve výjimečných případech zaujímá formu přímého financování pilotních

a demonstračních projektů Komisí. V souladu s tímto režimem jsou rozhodnutí přijatá na základě nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, zasílána v závislosti na konkrétním případu členským státům nebo příslušným orgánům nebo jiným útvarům určeným těmito členskými státy nebo, v případě přímých činností Komise, individuálním příjemcům pomoci Společenství. Z toho vyplývá, že v případě akce financované Komisí přímo na základě článku 8 nařízení č. 4256 musí být rozhodnutí o zrušení zasláno příjemci pomoci Společenství.

62 Je tedy třeba ověřit, zda mohla být žalobkyně považována za příjemce pomoci poskytnuté na projekt Škumpa.

63 V této souvislosti je namístě nejdříve poznamenat, že žádost o pomoc byla podána jménem žalobkyně. Ačkoliv je pravda, že název „Entorn SL" užitý v žádosti a korespondenci s ní související není úplnou firmou žalobkyně (Entorn, Societa Limitada Enginyeria i Serveis), ale jedná se o její zkrácenou verzi, která se přirozeně vybaví a jejíž použití ve spojení s adresou žalobkyně může být chápáno pouze v tom smyslu, že žádost byla podána jménem žalobkyně. Nicméně dopis ze dne 12. července 1993 ani dopisy ze dne 14. a 22. září 1993 přiložené k oběma verzím žádosti o pomoc neobsahují podpis člena představenstva žalobkyně. Žalobkyně navíc tvrdí, že použitý dopisní papír není papír, který obvykle používá.

64 Ve svým prohlášeních učiněných v září 1997 před úředníky UCLAF, pan B přiznal, že podepsal dopis ze dne 14. září 1993. Krom toho připustil, že použil podpis „A. Lopez Gargallo", který je na dopisech ze dne 12. července a 22. září 1993.

65 Žalobkyně vysvětlila ve svém návrhu na předběžná opatření zaslaném Soudu v rámci projednávaného sporu, že člen jejího představenstva souhlasil s tím, aby žalobkyně předložila Komisi projekt Škumpa, přičemž přímé kontakty s Komisí měly být nicméně navázány panem B. Krom toho člen představenstva žalobkyně sdělil Komisi bankovní údaje žalobkyně s poznámkou „doplněk k našemu návrhu 93.ES.06.030" (como complemento a nuestra propuesta 93.ES.06.030) faxem ze dne 25. října 1993, jehož pravost žalobkyně nezpochybňuje. Tento dokument, který odkazuje na číslo, pod nímž byla Komisí žádost o pomoc na projekt Škumpa vedena, prokazuje nejen to, že člen představenstva žalobkyně věděl o tom, že žádost o pomoc byla podána jménem žalobkyně, ale rovněž, že přijal jménem společnosti odpovědnost za tuto žádost o pomoc. Tento dokument prokazuje, že člen představenstva žalobkyně schválil prohlášení učiněná jménem žalobkyně v dopisech ze dne 12. července 2003 a ze dne 14. a 22. září 2003.

66 Z toho vyplývá, že žádost o pomoc je přičitatelná žalobkyni. V tomto ohledu není podstatné, zda tři výše uvedené dopisy podepsal pan B, což vyplývá, jak se zdá, z prohlášení učiněných před UCLAF, nebo zda byly podepsány neznámými osobami.

67 Rozhodnutí o poskytnutí, přijaté dne 26. listopadu 1993, je adresováno společnosti „Entorn SL" prostřednictvím průvodního dopisu o oznámení ze dne 29. listopadu 1993, na adresu, kterou byla v rozhodné době adresa žalobkyně v Barceloně. Rozhodnutí uvádí, že „za provedení akce je odpovědná společnost Entorn SL" a že „společnost Entorn SL (příjemce) je také adresátem tohoto rozhodnutí" (*neoficiální překlad*). Žalobkyně nezpochybnila v průběhu písemné části řízení ani při jednání, že skutečně věděla o tomto rozhodnutí, které mimo to přiložila ke svému návrhu. Žalobkyně uvedla pouze v písemném projevu ze dne 4. března 2004, ve kterém

zaujala stanovisko k možnosti případného smírného urovnání sporu, že neexistuje žádný důkaz o zaslání tohoto rozhodnutí doporučenou zásilkou a že v jejích záznamech není o přijetí rozhodnutí žádná zmínka. Tato tvrzení jsou nejen opožděná, ale jsou také v rozporu s vylíčením skutkových okolností obsaženém v písemném projevu žalobkyně. V části návrhu, nazvané „Skutková zjištění ohledně následného provádění projektu", žalobkyně v bodě 25 uvádí, že pan A byl „informován o obsahu a dosahu rozhodnutí Komise ze dne 29. listopadu 1993" a v bodě 12 repliky uvádí, že pan A obdržel „oznámení o rozhodnutí z listopadu 1993, kterým byla [žalobkyni] udělena pomoc Společenství".

68 Skutečnost, že rozhodnutí o poskytnutí neuvádí úplnou firmu žalobkyně, nebrání tomu, aby byla žalobkyně považována za adresáta tohoto rozhodnutí. Firma obsažená v rozhodnutí o poskytnutí odpovídá firmě, která je v dopisech, které byly zaslány Komisi před poskytnutím pomoci a které schválil člen představenstva žalobkyně.

69 Za těchto podmínek je namístě konstatovat, že žalobkyně byla adresátem rozhodnutí o poskytnutí ze dne 26. listopadu 1993 a příjemcem pomoci Společenství.

70 Co se týče tvrzení žalobkyně, že přestala být příjemcem, když se vzdala pomoci, je nutné konstatovat, že nebyl předložen žádný důkaz podporující taková tvrzení. V tomto ohledu tvrzení obsažené v návrhu, podle něhož člen jejího představenstva požádal pana B, aby sdělil odpovědnému úředníkovi Komise, že žalobkyně upustila od provedení projektu, za předpokladu, že je správné, nestačí k tomu, aby bylo lze se domnívat, že se žalobkyně platně vzdala podpory. Žádný prvek spisu totiž nepotvrzuje, že pan B skutečně informoval Komisi o záměru žalobkyně upustit od

projektu. Příjemce pomoci Společenství se přitom nemůže zprostit informační povinnosti a povinnosti loajální spolupráce, kterou má vůči Komisi tím, že využije spíše služeb třetích osob než svých prostředků. Případné pochybení pana B při provádění pokynů člena představenstva žalobkyně je tudíž žalobkyni přičitatelné.

71 Rovněž tvrzení žalobkyně, že Komise přijala její zproštění se závazku, nepotvrzuje žádný prvek spisu. Není možné usoudit z toho, že Komise vzala v úvahu nové bankovní údaje, které jí byly poskytnuty, že tento orgán přijal změnu příjemce pomoci, vzhledem k tomu, že sdělení, která jí byly zaslána za tímto účelem dne 30. listopadu 1993 a 14. července 1995 neobsahují žádný odkaz na změnu podniku, který je příjemcem pomoci. Je třeba dodat, že není pravděpodobné, že by Komise přijala tak podstatnou změnu projektu, jako je odstoupení příjemce odpovědného za jeho provedení a jeho nahrazení jiným podnikem, aniž by to žalobkyni písemně potvrdila. Soud v této souvislosti uvádí, že žalobkyně ve svém návrhu uplatňuje, že Komise mlčky schválila změnu příjemce, zatímco ve své replice uvádí, že odpovědný úředník tu změnu přijal „ústně". Tento rozpor vyvolává pochybnosti o důvěryhodnosti tvrzení žalobkyně týkajících se těchto skutkových okolností.

72 Za těchto podmínek neexistuje žádná indicie, která by umožnila učinit závěr, že žalobkyně přestala být po poskytnutí pomoci Společenství příjemcem této pomoci.

73 Žalobkyně mimoto uplatňuje, že napadené rozhodnutí nemělo být zasláno jí, neboť odpovědnost za zjištěné nesrovnalosti nesou v první řadě jiné osoby, zejména pan B a pan E a úředník Komise pan D.

74 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že pan A, člen představenstva žalobkyně, jehož úkony učiněné jménem žalobkyně jsou žalobkyni přičitatelné, závažně porušil informační povinnost a povinnost loajální spolupráce, která je uložena žadatelům a příjemcům finanční pomoci.

75 Zaprvé člen představenstva žalobkyně souhlasil s tím, aby byla žádost o pomoc podána panem B jménem žalobkyně. Následně schválil zejména prohlášení učiněná jménem žalobkyně v rámci žádosti o pomoc osobou používající podpis „A. Lopez Gargallo". Vyvolal tak u služeb Komise zdání, že osoba používající tento podpis je oprávněna žalobkyni zastupovat.

76 Zadruhé pan A nezajistil, aby byla Komise řádně informována o tom, že žalobkyně odstupuje od projektu Škumpa. Tímto zachoval zdání, že žalobkyně projekt uskutečňuje.

77 Zatřetí pan A byl informován o založení společnosti Entorn Sucursal, ale nic proti tomu nenamítal, ačkoli musel vědět o závažném riziku, že by obě společnosti mohly být službami Komise zaměňovány.

78 Začtvrté, pan A věděl, že projekt Škumpa vedla Entorn Sucursal, neboť pracoval v rámci tohoto projektu jako konzultant. V tomto postavení mu nemohlo uniknout, že náklady projektu tak, jak byl proveden, byly podstatně nižší než částka poskytnuté pomoci Společenství. Pan A tak připustil, aby projekt, ve prospěch kterého byla poskytnuta žalobkyni pomoc Společenství, byl proveden jinou společností, jejíž název byl téměř totožný s názvem žalobkyně, za podmínek, jež mohou vyvolat vážné podezření o nesrovnalostech, aniž by zajistil, aby byla Komise o těchto skutečnostech řádně informována.

79 Jediné přijatelné vysvětlení tohoto jednání je, že se pan A vědomě účastnil pletich, jejichž cílem bylo, aby platby z titulu pomoci Společenství poskytnuté žalobkyni nedosáhly účelu, ke kterému byly určeny. Pan A se tak dopustil závažných nesrovnalostí přičitatelných žalobkyni, které odůvodňují zrušení pomoci.

80 Účast dalších osob na těchto nesrovnalostech nemůže zprostit žalobkyni jako příjemce pomoci její odpovědnosti za úkony učiněné jejím jménem členem jejího představenstva.

81 Pokud jde konkrétněji o tvrzení žalobkyně ohledně úlohy, kterou hrál úředník Komise v rámci výše zmíněných pletich, je třeba konstatovat, že účast úředníka nebo zaměstnance orgánu na daných nesrovnalostech za předpokladu, že je taková účast prokázána, nemůže vyloučit zrušení pomoci.

82 Skutečnost, že úředník nesplnil své povinnosti – ať už z důvodu nedbalosti nebo úmyslně chybným jednáním – totiž nechrání příjemce pomoci před důsledky nedodržení jeho vlastních povinností.

83 V této souvislosti je třeba vyloučit tvrzení, že prohlášení pana B před úředníky UCLAF prokazují, že se žalobkyně odmítla účastnit jednání, jež měla za cíl protiprávní získání platby dotace na projekt Škumpa, což vedlo pana B k založení jiné společnosti s velice podobným názvem. Pan B totiž prohlásil, že měl v úmyslu převzít žalobkyni, ale vzhledem k tomu, že se takové převzetí ukázalo nemožné,

založil Entorn Trading (Dublin), prostřednictvím které by žalobkyni převzal. Naproti tomu nezmiňuje důvod, proč nebylo převzetí žalobkyně možné, ani případné odmítnutí žalobkyně účastnit se na těchto pletichách.

84 Co se týče konečně údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, stačí konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí jasně vyložila, že rozhodnutí, kterým byla pomoc poskytnuta, bylo adresováno žalobkyni a že nebyla povolena žádná změna příjemce. Tímto je napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněné, pokud jde o postavení žalobkyně jako příjemce pomoci.

85 Z toho vyplývá, že rozhodnutí o zrušení pomoci bylo správně adresováno žalobkyni.

86 Z výše uvedeného vyplývá, že první dva žalobní důvody nejsou opodstatněné, pokud jde o zrušení pomoci vyjádřené v článku 1 napadeného rozhodnutí.

— K vrácení částek vyplacených z titulu prvních dvou splátek pomoci Společenství

87 Článek 24 odst. 3 nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že „[j]akákoli částka zakládající bezdůvodné obohacení musí být vrácena Komisi" (*neoficiální překlad*).

88 Toto ustanovení neupřesňuje, kdo je povinen vrátit Komisi neprávem vyplacené částky. Ze systematiky nařízení č. 2052/88 a č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, vyložené v bodě 61 výše, vyplývá, že v rámci přímého financování Komisí nese tuto povinnost příjemce pomoci. Toto je potvrzeno odstavcem 10 finančních podmínek stanovených v příloze II rozhodnutí o poskytnutí, podle nějž je příjemce oprávněn zaslat své stanovisko před provedením případných žádostí o vrácení.

89 Aby mohlo být po příjemci vrácení vyplacených částek požadováno, je jednak nutné, aby o snížení, pozastavení nebo zrušení pomoci bylo přijato platné rozhodnutí. S výhradou přezkumu částí žalobního důvodu týkajících se porušení procesních práv žalobkyně uvedených v rámci třetího žalobního důvodu, vyplývá z předcházejících vysvětlení, že podmínky zrušení pomoci byly v projednávaném případě splněny.

90 Krom toho, použití slovesa „vrátit" v zásadě znamená, že povinnost vrácení se týká pouze částek, které příjemce skutečně obdržel. Tento výklad potvrzuje také užití výrazu „bezdůvodné obohacení" nebo rovnocenného výrazu v části různých jazykových verzí čl. 24 odst. 3 nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů (viz zejména španělská, francouzská, italská a nizozemská verze). V tomto ohledu je třeba přirovnat k částkám zaplaceným Komisí přímo příjemci částky, které byly zaplaceny třetím osobám na příkaz příjemce. V tomto případě se totiž Komise omezila na provedení opatření přijatých příjemcem jako věřitelem vyplacené částky, pokud jde o způsoby platby.

91 Příjemce nemůže být naopak povinen vrátit Komisi částky, které Komise vyplatila třetím osobám, aniž by příjemce vydal takový příkaz nebo aniž by mu byl takový příkaz přičitatelný.

92 Je tudíž nezbytné ověřit, zda první dvě splátky pomoci byly vyplaceny žalobkyni nebo zda byly platby uskutečněny na její příkaz.

93 Napadené rozhodnutí obsahuje v tomto ohledu protichůdná zjištění. Jednak uvádí, „že příjemce obdržel do současnosti v rámci této pomoci Společenství částku v celkové výši 725 094 [ECU]" (*neoficiální překlad*), a jednak uvádí, že pobočka Entorn Trading byla založena v Seville a že „[p]rávě této společnosti byly zaslány všechny platby vyplacené v rámci projektu Komisí [a že tento] postup byl sdělen Komisi jako pouhá změna adresy příjemce, ačkoli se jednalo ve skutečnosti o změnu příjemce projektu bez souhlasu Komise" (*neoficiální překlad*).

94 Z písemností ve spise vyplývá, že první splátka pomoci byla provedena na účet založený u Banca nazionale del lavoro v Madridu. Podle výpisu operací na tomto účtu, vydaném dne 19. července 1995 a obsaženém v přílohách k prohlášením pana B učiněných před úředníky UCLAF, byla první splátka pomoci připsána na tento účet dne 20. ledna 1994. Majitelem tohoto účtu vyznačeným na tomto výpisu je „Entorn Lda – en constitucion". Výpis ze stejného účtu ze dne 15. června 1995 uvádí jako majitele účtu „Entorn Trading Ltd". Jeví se tedy, že jedním z majitelů účtu je jeden ze subjektů založených panem B, zmíněných ve v bodech 10 a 11 výše, a sice „Entorn Trading Ltd", zatímco firma „Entorn Lda – en constitucion" přesně neodpovídá ani firmě žalobkyně, ani firmě pobočky založené panem C ve Španělsku. Z těchto dokumentů se každopádně zdá, že majitelem účtu nebyla žalobkyně, „Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Servies".

95 Z toho vyplývá, že žalobkyně neobdržela platbu první splátky pomoci.

96 Co se týče druhé splátky pomoci, ze spisu vyplývá, že tato druhá splátka byla převedena na účet založený u banky Caixa v Madridu, jejímž majitelem byla „Entorn Trading Ltd (Entorn SL)". Žalobkyně tudíž neobdržela ani druhou splátku pomoci.

97 Pokud jde o to, zda byly platby provedeny na příkaz žalobkyně, takže mohou být přirovnány k platbám, které sama žalobkyně obdržela, je třeba připomenout, že číslo účtu, na který byla první splátka pomoci převedena, bylo sděleno Komisi dopisem ze dne 30. listopadu 1993 zmíněném v bodě 16 výše. Pan B přiznal v prohlášeních před úředníky UCLAF, že tento dopis podepsal.

98 Číslo účtu, na který byla provedena druhá platba, bylo sděleno Komisi faxem ze dne 14. července 1995 na formuláři „MB Consultores y auditores, SL" v Seville, tedy podniku, v jehož budově měla Entorn Sucursal své sídlo. Ze spisu nevyplývá, kdo tento fax odeslal.

99 Jak bylo konstatováno v bodě 79 výše, jednání pana A může být vysvětleno pouze tak, že se úmyslně účastnil pletich, které měly za cíl, aby platby pomoci na projekt Škumpa nedosáhly svého určení.

100 Hlavním prvkem těchto pletich je skutečnost, že Komisi byly za účelem platby splátek pomoci zaslány zprávy obsahující jiná čísla účtů než čísla účtů, které patří žalobkyni, ale vyvolávající dojem, že se o její účty jedná. Z toho vyplývá, že pan A schválil zaslání těchto zpráv, jejichž obsah mu proto může být přičitatelný.

101 Pan A byl jako předseda a pověřený člen představenstva oprávněn zavazovat žalobkyni úkony, které učinil sám nebo které byly provedeny s jeho souhlasem jménem společnosti

102 Dopis ze dne 30. listopadu 1993 byl napsán jménem žalobkyně a je podepsán „A. Lopez Gargallo", který podle jeho prohlášení před UCLAF použil pan B v dopisech ze dne 12. července 1993 a 22. září 1993 (viz bod 64 výše). Vzhledem ke zdání vyvolanému u Komise, že tento podpis zavazoval žalobkyni, pokud jde o jednání pana A (viz bod 75 výše), je třeba konstatovat, že tento dopis byl zaslán se souhlasem pana A. Z toho vyplývá, že je přičitatelný žalobkyni bez ohledu na totožnost osoby, která jej v konkrétním případě podepsala. Platba první splátky pomoci může být tudíž považována za platbu provedenou na příkaz žalobkyně. Může být tedy přirovnána k platbě, kterou obdržela sama žalobkyně.

103 Fax ze dne 14. července 1995, ve kterém byly Komisi sděleny bankovní údaje za účelem platby druhé splátky, byl napsán na formuláři, který obsahoval název a adresu společnosti „MB Consultores y auditores SL" v Seville. V kolonce formuláře „odesílatel" je uvedena strojovým písmem „Entorn Trading, SL". Tato firma není totožná s firmou, která byla až dosud používána v korespondenci týkající se projektu Škumpa zaslané Komisi (a sice „Entorn SL"), je jí nicméně podobná.

104 Dopisem ze dne 29. března 1994, zmíněném v bodě 17 výše, bylo Komisi sděleno, že „Entorn SL" otevřela za účelem projektu Škumpa v Seville kancelář, jejíž adresa byla totožná s adresou podniku „MB Consultores y auditores SL". Tento dopis je podepsán panem A strojovým písmem a nečitelným ručně psaným podpisem, který podle svých prohlášení učiněných před úředníky UCLAF připojil pan B. Tento dopis vyvolal zdání jednak, že adresa v Seville je adresou, na kterou může být zasílána pošta týkající se projektu Škumpa určená žalobkyni, a jednak, že zprávy odeslané

z této adresy v souvislosti s předmětným projektem pocházely od žalobkyně. Dopis zcela zapadá do pletich v projednávaném případě. Z tohoto důvodu byl dopis ze dne 29. března 1994 zaslán se souhlasem pana A a vzhledem k tomu, že byl zaslán jménem žalobkyně, je jí přičitatelný, aniž by bylo důležité dále zjišťovat, kdo jej skutečně podepsal.

105 Ve shodě se zdáním vyvolaným tímto dopisem, je žalobkyni přičitatelný rovněž fax zaslaný dne 14. července 1995 společností „Entorn Trading.L" z adresy v Seville, který je taktéž nedílnou součástí pletich, na kterých se pan A vědomě podílel.

106 Z toho vyplývá, že platba druhé splátky pomoci na účet sdělený Komisi tímto faxem musí být považována za platbu uskutečněnou na příkaz žalobkyně a že je namístě přirovnat ji k platbě, kterou obdržela sama žalobkyně.

107 První žalobní důvod vycházející z porušení článku 24 nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, není v důsledku toho opodstatněný.

108 Co se týče údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že Komise měla za to, že žalobkyně je jako příjemce pomoci povinna vrátit obě dvě vyplacené splátky pomoci vzhledem k tomu, že nebyla schválena žádná změna příjemce. Toto odůvodnění bylo dostatečné k tomu, aby se žalobkyně mohla seznámit s důvody napadeného rozhodnutí a aby mohl Soud vykonávat svůj přezkum. Žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění s ohledem na vrácení obou splátek pomoci musí v důsledku toho zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv na obhajobu

Argumenty účastníků řízení

109 Žalobkyně vytýká Komisi skutečnost, že jí Komise neumožnila předložit její písemné vyjádření po kontrolách provedených v sídle Entorn Sucursal v Seville. Uznává, že člen jejího představenstva pan A byl při kontrole přítomen. Uplatňuje nicméně, že neměla možnost předložit svůj písemný projev.

110 Žalobkyně prohlašuje, že nerozumí tomu, proč Komise poté, co se seznámila s písemnými tvrzeními pana C obsaženými v příloze 18 žalobní odpovědi, nenavázala kontakt s jejími zástupci. Má za to, že tato skutečnost představuje závažné porušení práv na obhajobu.

111 Komise tvrdí, že v projednávaném případě dodržela právo na obhajobu žalobkyně. Má za to, že umožnila žalobkyni, aby mohla uplatnit své vyjádření ke zrušení pomoci, když jí zaslala dopis ze dne 3. dubna 1998, který jasně vyjadřoval skutečnosti vytýkané žalobkyni a který jí poskytl přiměřenou lhůtu k zaslání jejího vyjádření.

112 Podle Komise se žalobkyně nemůže dovolávat skutečnosti, že tento dopis byl zaslán na adresu v Seville na podporu toho, že jí bylo odepřeno právo na předložení jejího vyjádření. Komise má za to, že její služby měly dobré důvody použít adresu v Seville, a to nejen proto, že byla poslední adresou žalobkyně, která jí byla sdělena, ale také proto, že projekt Škumpa byl řízen právě z této adresy a na tomto místě proběhla také kontrola předmětného projektu a zde se setkaly osoby Komise provádějící kontrolu s panem A.

Závěry Soudu

113 Dodržování práv na obhajobu v řízení zahájeném proti určité osobě, v rámci kterého může být vydán akt, kterým je tato osoba zkrácena na svém právu, představuje základní zásadu práva Společenství, která musí být zajištěna a to i v případě, že neexistuje jakákoliv procesní právní úprava. Tato zásada vyžaduje, aby adresátům takových rozhodnutí, která se znatelným způsobem dotýkají jejich zájmů, bylo umožněno, aby užitečně vyjádřili své stanovisko (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 1996, Komise v. Lisrestal a další, C-32/95 P, Recueil, s. I-5373, bod 21, a rozsudek Soudu ze dne 26. září 2002, Sgaravatti Mediterranea v. Komise, T-199/99, Recueil, s. II-3731, bod 55).

114 Přestože článek 24 nařízení č. 4253/88, ve znění pozdějších předpisů, neobsahuje výslovná ustanovení upravující práv na obhajobu příjemce pomoci, která mají být zrušena, upřesnění těchto práv jsou naopak obsažena v odstavci 10 přílohy 2 rozhodnutí o poskytnutí, který se týká finančních podmínek. Podle tohoto textu má příjemce pomoci možnost předložit své vyjádření ve lhůtě stanovené Komisí předtím, než Komise přistoupí k pozastavení, snížení nebo zrušení pomoci nebo k vymáhání bezdůvodného obohacení.

115 V projednávaném případě nebyl dopis ze dne 3. dubna 1998, který měl v souladu s odstavcem 10 finančních podmínek zajistit příjemci pomoci právo být vyslechnut, zaslán žalobkyni, jejíž sídlo se v průběhu celé rozhodné doby nacházelo v Barceloně, ale byl zaslán společnosti „Entorn (Sumac)" na adresu v Seville v budově MB Consultores y auditores, kterou používala Entorn Sucursal.

116 Dopisem ze dne 29. března 1994, zmíněném v bodech 17 a 104 výše, byla Komise uvedena záměrně v omyl, aby se domnívala, že adresa v Seville je adresou kanceláře, kterou žalobkyně otevřela kvůli projektu Škumpa. Jak bylo konstatováno v bodě 104 výše, tento dopis je přičitatelný žalobkyni.

117 Komise tedy mohla platně použít tuto adresu pro korespondenci, kterou zasílala žalobkyni ohledně projektu Škumpa, tedy včetně dopisu ze dne 3. dubna 1998, který byl určen k tomu, aby žalobkyně mohla předložit své vyjádření k nesrovnalostem, které jí byly vytýkány.

118 Může se jistě jevit překvapivé, že Komise použila tuto adresu, jelikož v době odeslání dopisu ze dne 3. dubna 1998 měla k dispozici zprávu ze šetření vydanou UCLAF, ze které vyplývá, že adresa v Seville byla adresou společnosti Entorn Sucursal, že sídlo Entorn Sucursal bylo v únoru 1996 přemístěno na Tenerife a že existovaly dvě odlišné společnosti, jejichž obchodní firma byla podobná.

119 Žalobkyně se však této skutečnosti nemůže dovolávat, aby uplatnila, že jí nebylo platně umožněno, aby předložila své vyjádření.

120 Žalobkyně totiž sama uznává, že pan A, člen jejího představenstva, věděl o dopise ze dne 3. dubna 1998. Žalobkyně zajisté tvrdí, že pan A ze skutečnosti, že dopis byl zaslán na adresu v Seville, vyvodil, že jej Komise nepovažovala za osobu odpovědnou za zjištěné nesrovnalosti. Pan A nemohl však musel vědět, že zaslání tohoto dopisu na adresu v Seville vyplynulo z nejasností ohledně přesné adresy žalobkyně, které vyvolaly a úmyslně udržovaly osoby, které se účastnily pletich v rámci projektu Škumpa, mezi nimiž byl i on. Krom toho věděl, že pomoc byla poskytnuta žalobkyni a on sám nezajistil, aby byla Komise informována o údajném vzdání se pomoci. Za těchto podmínek mu mělo být zřejmé, že bylo v zájmu žalobkyně seznámit se s obsahem dopisu ze dne 3. dubna 1998 a předložit její vyjádření k nesrovnalostem, které zmiňoval. Žalobkyně tedy mohla předložit své vyjádření k dopisu, pokud by si to bývala přála.

121 Je třeba dodat, že účastník řízení se nemůže dovolávat vlastního protiprávního jednání (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 7. února 1973, Komise v. Itálie, 39/72, Receuil, s. 101, bod 10, a stanovisko generálního advokáta Mischa k rozsudku Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Recueil, s. I-6297, I-6300, bod 39). Účastník řízení se rovněž nemůže dovolávat nedovoleného jednání osoby oprávněné jednat jeho jménem, aby se vyhnul své odpovědnosti za úkony učiněné touto osobou. Žalobkyně se tedy nemůže dovolávat omylu Komise, k jehož vzniku vědomě přispěl člen jejího představenstva.

122 Z toho vyplývá, že zaslání dopisu ze dne 3. dubna 1998 na adresu v Seville bylo dostačující k ochraně práv žalobkyně na obhajobu.

123 Třetí žalobní důvod žalobkyně vycházející z porušení práv na obhajobu není v důsledku toho opodstatněný.

C – *K návrhům žalobkyně na organizační procesní opatření a na provedení důkazů*

Argumenty účastníků řízení

124 Žalobkyně navrhla ve svém návrhu a replice, aby Soud nařídil Komisi předložení „úplné dokumentace týkající se správního řízení, které předcházelo přijetí [napadeného] rozhodnutí".

125 Ve svém vyjádření ke zprávě k jednání ze dne 13. října 2003 navrhla žalobkyně Soudu, aby „povolil, aby protokoly vyhotovené v rámci trestního vyšetřování byly založeny do spisu, [majíc] za to, že se jejich obsah [může] ukázat podstatný pro zjištění pravdy".

126 Dále v písemném projevu, který žalobkyně předložila dne 4. listopadu 2003, navrhla Soudu, aby jednak nařídil Komisi, aby uvedla všechny skutečnosti vztahující se k věci Škumpa, jak skutečnosti, které předcházely poskytnutí dotace, tak skutečnosti, které jej následovaly, aby založila do spisu projednávané věci všechny dokumenty, důvěrné i nedůvěrné povahy – které má v souvislosti s projednávanou věci, a jednak, aby Soud vyslechl jako svědky „úředníky Komise, kteří mohli přímo či nepřímo vstoupit do správního řízení v době před nebo po poskytnutí dotace na projekt Škumpa, jakož i úředníky, kteří vedli vnitřní vyšetřování zahájené příslušnými službami Komise" a pana B.

127 Žalobkyně uvádí, že si přeje získat potvrzení skutečností uvedených v zápisu UCLAF z prohlášení pana B a případně upřesnění těchto skutečností. Krom toho se domnívá, že tato svědectví by mohla prokázat, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě zjevně nesprávných skutkových okolností.

128 Komise má za to, že žalobkyně v průběhu správního řízení věděla o všech skutečnostech a okolnostech nezbytných ke své obraně. Uplatňuje, že se nemůže vyjádřit k žádost směřující k vyslechnutí úředníků jako svědků, neboť tato žádost je příliš nepřesná a požadované výslechy svědků nejsou v rámci projednávané věci relevantní.

Závěry Soudu

129 Podle čl. 64 odst. 2 písm. a) a b) jednacího řádu Soudu je účelem organizačních procesních opatření zejména zajistit řádný průběh písemné a ústní části řízení a usnadnit provádění důkazů, jakož i určit body, ke kterým musí účastníci řízení doplnit svá tvrzení nebo které vyžadují dokazování. Podle čl. 64 odst. 3 písm. d) a čl. 64 odst. 4 téhož řádu mohou tato opatření být účastníky navržena v každém stadiu řízení a mohou spočívat ve vyžádání si předložení dokumentů nebo jakýchkoliv dokladů týkajících se dané věci (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 92).

130 Provádění důkazů podle článků 65 až 67 téhož řádu má naopak umožnit prokázat pravdivost skutkových tvrzení, která účastník řízení uplatňuje na podporu svých žalobních důvodů (rozsudek Soudu ze dne 8. listopadu 2000, Bareyt a další v. Komise, T-175/97, Recueil FP, s. I-A-229 a II-1053, bod 90). V tomto ohledu, v souladu s čl. 44 odst. 1 písm. e) téhož řádu, musí žaloba obsahovat označení důkazů žalobkyní. Článek 48 odst. 1 uvedeného řádu umožňuje účastníkům řízení mimo jiné označit jak v replice, tak v duplice další důkazy na podporu jejich tvrzení, ale vyžaduje, aby účastníci řízení odůvodnili prodlení v jejich uvedení. Nicméně podle článku 66 jednacího řádu, pokud Soud nařídí dokazování, mohou být předkládány vyvracející důkazy a původní důkazní návrhy mohou být rozšiřovány.

131 Ve světle těchto zásad je třeba zkoumat, zda je namístě přijmout tyto návrhy na organizační procesní opatření a na provedení důkazů podané žalobkyní.

132 Pokud jde zaprvé o návrh směřující k tomu, aby protokoly z trestního vyšetřování byly založeny do spisu, podanou v rámci vyjádření ke zprávě k jednání, je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředložila Soudu protokoly, o něž se jedná. Je tedy namístě chápat tento návrh žalobkyně tak, že vyžaduje, aby Soud požádal

o předložení těchto dokumentů španělské soudní orgány. Ačkoliv žalobkyně může takovýto návrh na organizační procesní opatření podat v jakémkoli stadiu řízení, určit, zda je navrhované opatření pro řádný průběh řízení užitečné, přísluší nicméně Soudu. Aby mohl Soud provést takové posouzení, musí účastník řízení, který takový návrh podává, identifikovat požadované dokumenty a poskytnout Soudu alespoň minimální množství poznatků prokazujících užitečnost těchto dokumentů pro potřeby řízení (výše uvedený rozsudek Baustahlgewebe v. Komise, bod 93). V tomto ohledu, jestliže návrh na organizační procesní opatření směřuje k získání, jako v projednávaném případě, nových skutkových poznatků a je podán ve stadiu řízení, kdy v zásadě není dovoleno označení nových důkazů, je zejména nezbytné, aby účastník řízení, jež přijetí takových opatření navrhuje, vyložil důvody, proč tento návrh nemohl být podán dříve.

133 V projednávaném případě se žalobkyně ve svém návrhu odvolává na trestní řízení zahájené ve Španělsku. V tomto stadiu může být v zásadě posouzena případná relevance protokolů vyhotovených v rámci toho řízení. Navíc Komise založila do spisu jako přílohy ke své žalobní odpovědi dva protokoly obsahující prohlášení učiněná panem A a panem C v rámci trestního vyšetřování. Návrh žalobkyně přitom neobsahuje žádný přesný údaj, který by umožnil zhodnotit užitečnost předložení dalších protokolů vyhotovených v rámci tohoto vyšetřování pro potřeby projednávaného sporu s výjimkou obecného tvrzení, podle nějž má žalobkyně zato, že „jejich obsah se může ukázat podstatný pro zjištění pravdy", ani vysvětlení důvodů, proč nežádala předložení těchto dokumentů již dříve. Za těchto podmínek se Soud domnívá, že by přijetí tohoto opatření nebylo s to zajistit řádný průběh písemné nebo ústní části řízení ani usnadnit provádění důkazů.

134 Pokud jde zadruhé o návrh učiněný v písemném projevu ze dne 4. listopadu 2003, směřující k tomu, aby Soud Komisi nařídil „odhalit jednou pro vždy a bez výhrady všechny poznatky týkající se věci Škumpa, které předcházely poskytnutí dotace nebo jej následovaly, a to i v případě, že by z nich vyplynulo zapletení úředníků toho

orgánu do mezinárodního spiknutí s cílem spáchat podvod v rámci rozpočtu Společenství a prostředků evropských občanů" a „založit do spisu projednávané věci všechny dokumenty – důvěrné i nedůvěrné povahy – které má Komise v souvislosti s projednávanou věcí", je třeba nejdříve uvést, že není možné vytýkat žalobkyni, že tento návrh nepodala dříve. Žalobkyně totiž již ve svém návrhu žádala předložení úplné dokumentace týkající se správního řízení, které předcházelo přijetí napadeného rozhodnutí, Soud nařídil předložení správního spisu a Komise předložila spis, který považovala za relevantní správní spis. Teprve poté, co pan A předal žalobkyni zápis z prohlášení pana B před UCLAF, si mohla žalobkyně uvědomit, že správní spis předložený Komisí neobsahoval všechny dokumenty vztahující se k vyšetřování UCLAF a že mohly existovat ohledně tohoto vyšetřování další dokumenty.

135 Žalobkyně nicméně neuvádí, jak jsou tyto dokumenty užitečné pro potřeby případu, s výjimkou toho, že se domnívá, že tyto dokumenty mohou prokázat účast některých úředníků Komise na podvodných pletichách v rámci projektu Škumpa. Jak bylo konstatováno v bodech 81 a 82 výše, taková účast úředníka Komise za předpokladu, že je prokázána, přestože je odsouzeníhodná, nemůže sama o sobě ovlivnit legalitu napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu tedy není opatření navrhované žalobkyní relevantní pro řešení sporu.

136 Pokud jde zatřetí o návrhy na vyslechnutí svědků, jejichž jména jsou obsažena v písemném projevu ze dne 4. listopadu 2003, žalobkyně uvádí jako označení skutečností, na základě kterých si přeje, aby byly tito svědci vyslechnuti, pouze to, že tento výslech má za cíl, „aby svědci potvrdili, popřípadě upřesnili Soudu skutečnosti a poznatky uvedené v [zápisu z prohlášení pana B před úředníky UCLAF] a aby dosvědčili, že [napadené rozhodnutí] je protiprávní, neboť bylo přijato na základě zjevně nesprávných skutečností".

137 Co se týče prohlášení pana B, je nutno konstatovat, že obsah těchto prohlášení ve značném rozsahu odpovídá skutečnostem uvedeným v písemných projevech účastníků řízení a v jejich přílohách. Ačkoli pan B poskytl určitá upřesnění ke skutečnostem vyplývajícím ze spisu, zejména když rozpoznal některé podpisy, které nemohly být identifikovány dříve, tyto skutečnosti však nepopřel. Jak vyplývá z vysvětlení obsažených v bodech 66, 102 a 104 výše, výsledek projednávané věci však závisí na pravdivosti nových poznatků, které uvedl pan B ve svých prohlášeních a které nejsou potvrzeny dalšími písemnostmi ve spisu. Co se týče naopak velice obecného přání žalobkyně prokázat nesprávnost skutkového základu napadeného rozhodnutí, je nutné konstatovat, že žalobkyně neupřesňuje, o jaké skutečnosti se jedná a nepředkládá žádný důvod vysvětlující skutečnost, proč nemohla označit takové důkazy ve svém návrhu.

138 Z toho vyplývá, že není namístě vyhovět návrhům na organizační procesní opatření a na provedení důkazů podaným žalobkyní v rámci jejího vyjádření ke zprávě k jednání a jejího písemného projevu ze dne 4. listopadu 2003.

139 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

140 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v rámci řízení o předběžném opatření, v souladu s návrhy žalované.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyně ponese své náklady řízení a náklady, které vznikly Komisi, včetně nákladů, které vznikly v rámci řízení o předběžném opatření.

Forwood Pirrung Meij

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. ledna 2005.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

H. Jung J. Pirrung

Obsah

Právní rámec ..... II - 99

Skutkový stav ..... II - 102

Žalující společnost ..... II - 102

Další subjekty Entorn ..... II - 102

Žádost a poskytnutí pomoci Společenství ..... II - 103

Průběh projektu ..... II - 104

Správní řízení a napadené rozhodnutí ..... II - 105

Řízení a návrhy účastníků řízení ..... II - 108

Právní otázky ..... II - 111

A – K zohlednění zápisu z prohlášení pana B a příloh k tomuto dokumentu ..... II - 111

Argumenty účastníků řízení ..... II - 111

Závěry Soudu ..... II - 111

B – K věci samé ..... II - 112

K prvnímu a druhému žalobnímu důvodu vycházejícím z porušením článku 24 nařízení č. 4253/88 a porušení povinnosti uvést odůvodnění ..... II - 113

Argumenty účastníků řízení ..... II - 113

Závěry Soudu ..... II - 118

– Ke zrušení pomoci ..... II - 118

– K vrácení částek vyplacených z titulu prvních dvou splátek pomoci Společenství ..... II - 125

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv na obhajobu .... II - 131

Argumenty účastníků řízení ..... II - 131

Závěry Soudu ..... II - 132

C – K návrhům žalobkyně na organizační procesní opatření a na provedení důkazů II - 134

Argumenty účastníků řízení ..... II - 134

Závěry Soudu ..... II - 136

K nákladům řízení ..... II - 139